

Forbindelse med Pressen. Ved at underkøbe Redaktører og Bladudgivere med vellønnede Bestyrelses- eller Revisorposter i sine forskellige Aktieselskaber havde han efterhaanden skabt sig en skjult Stab af interesserede Medhjælpere, hvorigennem han bearbejdede den offentlige Mening og skaanselsløst forfulgte enhver Modstander.

Nu, efter blot en halv Snes Aars Forløb, var han naaet op blandt Byens store Skatteydere og anerkendtes af alle som en virkelig Magt i Hovedstaden. Hvormeget man endnu til Tider kunde skumle over hans Midler, havde man i Forretningsverdenen tilsidst bøjet sig for hans Evner og det vidunderlige Held, der fulgte næsten alt, hvad han fik mellem Hænder. Naar undtoges et Par af de ældste og mest aristokratiske Handelshuse og en enkelt Bank, der stadig vægrede sig ved at træde i Forhold til ham, vovede Ingen længer at modsætte sig hans Dag for Dag voksende Indflydelse.

Alligevel var det langt fra, at hans Ærgerrighed nu var tilfredsstillt. Han, hvis Haab i sin Tid stod til en Højesteretsdommers forholdsvis beskedne Værdighed, havde nu sat sig et ganske anderledes stort Maal for sin Stræben. Af den lille, lidt forsagte Dreng havde Forurettelsen skabt en Hersker-vilje, en harmhærdet Kraft, der bestandig tørstede efter videre Magtomraade.

Han var dog klar over, at han paa Grund af sin Fødsel aldrig selv vilde kunne opnaa nogen af de allerhøjeste Samfundsstillinger, der nu alene syntes ham en Kamp værd. Men i den store Stab af Afhængige, han i Tidens Løb havde forstaaet at skaffe sig og gøre til lydige Redskaber for hans Vilje, var der adskillige, som allerede var naaet frem til betroede Poster, — og det var hans Plan paa denne Maade alligevel at faa al væsentlig Magt i Landet samlet i sin Haand.

At Ivan havde været særlig ivrig for at vinde denne Mand, for Pers Sag, og at han nu, da det syntes at skulle lykkes ham, ansaae Sejren for næsten sikret, var da kun naturligt.

Af de syv Herrer, der nu efter Max Bernhardts Indbydelse samledes for at drøfte Planen, var den ene Vekselerer Herløv, Max Bernhardts personlige Ven og uundværlige Medarbejder, en stor, rødfed Mand, der gjorde et underligt dvask og søvnigt Indtryk, skønt han i Foretagsomhed ikke stod synderlig tilbage for sin Kompagnon og absolut overgik ham i Opfindsomhed og Snuhed. Paa Børsen sagde man om ham,